

Trond Christensen og Eilin Figenschou Guddal foran lokalene på Kampen.

Vi banker på:

Tak på det i 60 år

City Taktekking AS har gjennom 60 år i rehabiliteringsmarkedet i Oslo opparbeidet seg et godt rykte blant konsulentfirmaer, sameier, boligbyggelag og kommunen. Eilin Figenschou Guddal føler hun styrer en god bedrift med et godt arbeidsmiljø.

Av Per Olav Berg

Historien startet i Dronningens gate i sentrum, der Walter Fredriksen og Stener Sørli hadde etablert City Blikkenslageri AS. De spurte om Benoni Figenschou, faren til Eilin, ville begynne der. Ikke lenge etterpå, i 1951, startet han City Taktekking AS, med de to andre som delaksjonærer.

Midt på 60-tallet flyttet bedriften opp til Kampen, i lokaler hvor det både har vært bedehus, barnehage og trykkeri. Nå er huset fylt med blikkenslagere, med verksted i annen etasje.

– Når maskinene går, kan det riste i huset.

Vi håper at vi ikke en dag finner verkstedet i første etasje, spøker formann Trond.

City Taktekking konsentrerer seg først og fremst om rehabilitering av tak og er lite på nybygg. I årenes løp har de fått bred erfaring i tekking av kirker, ærverdige skolebygg og andre utfordrende prosjekter.

– Vi fortsetter med det vi er gode på og som vi har kultur for i bedriften. Vi kjenner markedet og markedet kjenner oss, sier Eilin Figenschou Guddal.

Byråkrati skremmer useriøse

– I Oslo-området er vi blant de store aktørene innen rehabilitering av alle typer tak, enten

det er papp, båndtekking, skivetekking, takstein eller skifer. Akkurat nå har vi fem skiferjobber prosjektert. Vi har en fast stamme på ca 20 mann ute, forteller Eilin videre.

Majorstua skole er et av prosjektene. Moderne Byggfornyelse AS totalrehabiliterer bygningene, og City Taktekking har fått oppdraget med å skifte ca 3600 kvm sink- og skifertak. De begynte i sommer og skal holde på ut høsten neste år.

– I dette prosjektet møter vi vår nye hverdag, der alt skal være i elitedivisjonen med hensyn til planlegging og dokumentasjon av alt innen HMS, SHA og SJA, eller helse, miljø og sikkerhet, - sikkerhet, helse

og arbeidsmiljø, og sikker jobbanalyse. Alle timelistene våre blir grundig kontrollert, også for de vi leier inn. Det er full kontroll på hva vi betaler i timelønn og at ingen jobber for mye.

Det er et enormt administrativt ekstraarbeid med mange, mange skjemaer og møter, som byggemøter, fremdriftsmøter, prosjektmøter og vernerunder. Kommer vi til et hjørne med tårn på taket, må vi planlegge i detalj det kommende arbeidsstykket med tanke på sikkerhet, og lage en ekstra del-SJA plan for dette spesielle arbeidet. Denne planen må godkjennes før vi kan starte jobben.

Det kan virke voldsomt med alle kravene til dokumentasjon, byråkrati og skjema-velde. Men jeg ser også en fordel med det. På den måten lukes useriøse bedrifter vekk. Byggherren eller entreprenøren velger under-entreprenører som de vet kan gjennomføre jobben. Det krever mye av oss, men det er en fordel. På den annen side kan byråkratiet generelt ta for stor plass i samfunnet. Vi må ikke drukne i skjemaer i den gode hensikts tjeneste, mener Eilin.

Felles interesser

Tilstedeværelsen til Arbeidstilsynet bidrar også til at vi må skjerpe oss hele tiden i forhold til HMS. Jeg er enig med oldermannen i Oslo, som i forrige nummer av Blikkenslageren sa at Arbeidstilsynet er mer en alliert enn en motstander.

De går etter firmaer som slurver på byggeplassen, og det er bra. Vi fikk selv en lærepenge for mange år tilbake da Arbeidstilsynet oppdaget mangelfull sikring på en av våre jobber. For dette fikk vi en klekkelig bot. Men vi lærte mye av det, sier Eilin.

– Arbeidstilsynet er på de seriøse bedriftenes side. De hjelper oss med å få bort

Smakfulle jubileumsgaver med egne etiketter

Skifertekking av hytte på Larkollen. Under det spesielle taket med lysåpning i midten er det et stort boblebad.

useriøse konkurrenter; bedrifter som priser jobber lavt fordi de ikke priser inn stillas og andre HMS-tiltak.

60 års bedriftskultur

De ansatte i City Taktekking forteller om et godt arbeidsmiljø og en trivelig bedriftskultur. Vi prøver å ta vare på hverandre, og det gode miljøet og håndverkstradisjonen vi har opparbeidet gjennom årene, forteller Eilin. Hun ønsker at bedriftskulturen i firmaet skal utvikle seg videre og tas vare på for neste generasjon. I et jubileumsår er det også naturlig å se seg tilbake.

– Benoni Fogenschou holdt det gående i City og på Kampen så lenge kan kunne kjøre bil. Da Stener Sørli i City Blikk ble pensjonist, søkte han jobb i City Tak. De gamle gutta har alltid holdt ut i City og Kampen.

Tage Pedersen begynte i firmaet i 1957 og ble formann ikke lenge etter. Han var formann til han ble pensjonist i 2002. Etter Tage ble blikkenslagermester Trond Christensen formann. Han har 30-års jubileum hos oss i år og har vært med på å videreføre kulturen som kjennetegner bedriften Vår, forteller Eilin.

– Han har fått opplæring i alle typer taktekking og blikkenslagerarbeid, før han tok Mesterbrevet og ble formann og driftsleder, legger hun til.

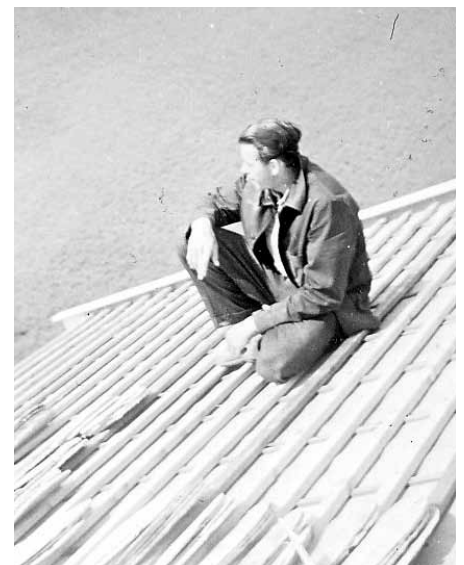
Aage Thuen begynte i City Tak 1980 og var daglig leder sammen med Benoni Figenschou frem til 2001 og pensjonsalder, da Eilin overtok som daglig leder. Hun har nå vært i bedriften i 35 år og er for tiden den som har vært lengst ansatt.

Broren til Eilin, Frode, var blikkenslagermester i firmaet til 1988, da han omkom i en ulykke. Ken-Robert Figenschou, sønnen til Frode, har jobbet i firmaet i flere år og har

nå startet sin mesterbrevutdanning. Han og Bjørn Pedersen er ansvarlig for serviceoppdragene til City Taktekking.

– Alle ansatte i City Taktekking har sin del av æren for at firmaet går bra og klarer seg godt i markedet. Flere har vært ansatt i firmaet i mer enn 20 år. Åge Rye, som har vært ansatt i 35 år, er tekkesjef og ansvarlig for papptekkingen.

Nylig gikk to av med pensjon etter ca 35 år i bedriften. Mange av pensjonistene kommer ofte innom for å hilse på. Det setter vi stor pris på, og de deltar selvfølgelig sammen med oss på julebord hvert år, forteller Eilin Figenschou Guddal.

Tage Pedersen tok bilde av sin arbeidskamerat som la eternittskifer på slutten av 50-tallet. Ingen visste at eternitten var farlig, heller ikke at det var så farlig om stillasene manglet...